

5.

Uppfriskas kan en dödf och blind,
Men aldrig flickans wackra kind,
En gammal trädgård kan bli ny,
Men aldrig flickans hy.
Ett tjog af år gick snart förbi,
Och Malin börjar gammal bli,
Sen war det ute med allt frieri.

6.

Då kom den gamla Pehr igen,
Den första öfvergifna wän,
Och wiste sin olycka fram,
Att han war blefwen lam;
Stor sal, sad' Malin, låra Pehr,
Du är mig derför lika får,
Kom såg din wilja fram, du har mig här.

7.

Min mening har jag engång sagt,
Deras Du då har gjordt förakt,
Derför tänk ej mer uppå,
Med mig i Brudstol gå;
Lag Märten och din Nisse nu,
Blif fritt Herr Johans låra fru,
Men wet att alla bättre är än du.

Köstar i still. blo.

Uppsala, Sw. P. Lefflers Boktryckeri 1836.
Eyklemansgatan i Tjördingen.

Twenne wackra Wisor.

1. Hwem är, hwem är, som flappar på m. m.
2. Jag swär, sad' Malin, wid min hy m. m.

Wisor och Berättelser jemte andra Småstycken,
Nummer 29.

1.

Hwem är, hwem är, som flappar på,
Så sent uppå min dörr,
Hwem vill uti min hydda gå,
Som dock ej öppnas bör,
Jag dock ej någon släpper in,
Och ingen kommer i mitt sinn:
Älskar, älskar, älskar.

2.

Här utan för en Herde står,
Släpp in den Herden skön,
Att han uti Er hydda går,
Hör hans begär och bön.
Låt mig ej längre flappa på;
Låt upp, låt upp, låt upp.

3.

Hwem är du som nu flappar på,
Till hwem har du ditt sinn?
Min hyddas dörr ej öppnas skall,
Jag släpper ingen in;
Om du än wor' den skönaste,
Så får du ej tillåtelse;
Gad bort, gad bort, gad bort.

4.

Af Fårlichkeit är jag ej rörd,
 Till dig min lilla ros,
 Den mörka natt har mig förfört,
 Som du wäl sjelf kan se:
 Jag annat hus ej fant för mig,
 Herdinna skön förbarma dig;
 Låt upp, låt upp, låt upp.

5.

Så vill jag dock förbarma mig
 Och höra på din bön,
 Min hyddos dörr jag öppna vill,
 Kom in min Herde skön;
 Åh! hwad jag dig nu anser här,
 Du rätt och slätt en Herde är.
 Kom in, kom in, kom in.

6.

Åh! ädla Herde, i mitt sinn
 Jag obetänksam war,
 Att jag dig förr ej släppte in,
 Mitt hjerta du allt har;
 Kom in, kom snart, låt dörren till,
 Jag din Herdinna wara vill,
 Alltid, alltid, alltid.

7.

Kom in min Herde och bered
 För mig ett Herda-bu,
 Jag wiler ej från dig ett steg,
 Med min kärlek och tro;
 Min kärlek dock ej fallna skall,
 Förr än jag bland de dödas tal
 Bårs bort, bårs bort, bårs bort.

2.

I.

Jag swär; sad' Malin, wid min hy,
 Och wid den eld som plår mig bry,
 Att Pehr den enda Gossen är,
 Som jag skall hålla får,
 Han är i dans så snäll och wig,
 Han kan så wackert buga sig,
 En sådan karl bär endast äga mig.

2.

Straxt såg hon Mårtens hurtighet,
 Som hatten rätt uppsatta wet,
 Och som med nya eder kan
 Ta ljud från hundra man,
 Stor sak, sad' hon, i Pehr och fler;
 En bättre karl bär älskas mer,
 Med hull och hår jag mig åt Mårten ger.

3.

Sen fick wår Malin Nisse se,
 Som kommer folk så snart att se,
 Med gylleri af tusend slag,
 Han war i femton lag;
 Stor sak, sad' hon, i Mårtens tro,
 Nej Nisse blir min enda ro,
 All lust och glädje skall nu hos oss bo.

4.

Straxt fick hon se en annan buß,
 Det war Herr Johan klädd på stuß,
 Hans stålta min, hans granna rock,
 Hans hår och sagra lock;
 Stor sak, sad' hon, i Nisse nu,
 Jag will nu bli Herr Johans fru,
 Dock nej, jag wet en karl så låd som ssu.